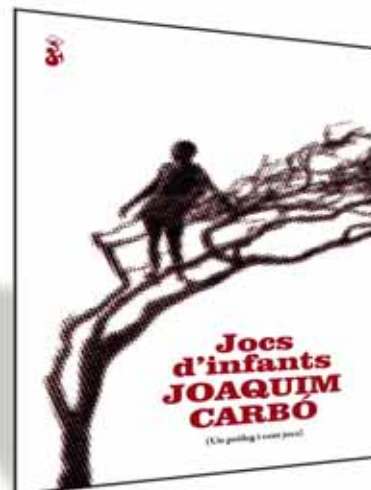


Jocs d'infants

Joaquim Carbó

Editorial Proteus



P

RÒLEG

Els diaris publiquen un informe de l'ONU en relació als milions d'éssers humans que neixen i viuen sense cap altra perspectiva que no sigui la misèria, la malaltia, el sofriment, l'explotació, la fam i, si hi ha sort, una mort com més ràpida millor. El 80 per cent dels 2.000 milions de menors de divuit anys, és a dir, 1.600 milions d'infants, noies i nois, rep maltractaments físics a casa, a l'escola o per part dels adults que els exploten. 3 milions de nenes pateixen alguna mutilació genital. Cada any 53.000 menors moren assassinats. I, dels 225 milions que pateixen abusos sexuals, 2 milions acaben exercint la prostitució o participant en la pornografia. Dels 228 milions d'infants obligats a treballar, 126 milions ho fan en feines perilloses. Les guerres provoquen cada any dos milions d'infants morts, dotze milions de ferits i deixen un milió d'orfes, sis milions sense llar, deu milions amb traumes psicològics i setze milions més de desplaçats... Durant els deu minuts passats per transcriure aquestes dades, més d'un centenar d'infants ha deixat de respirar per falta d'una alimentació adequada. Merda!

LA NENA DE L'ARBRE

La Rosita, que ara tot just té set anys, viu a Chibuto, a Moçambic. L'hem vist asseguda a terra, fent números, entre els altres companys de classe, tots negres com el carbó. Si fos possible que ara mateix es traslladés a casa nostra en avió, vaixell o, més probable-

ment, en una pastera, que s'hi instal·lés i que li poguéssim facilitar una plaça en una escola pública, no seria estrany que se sorprendés quan, un dia o altre, sentís que la mestra explica el conte d'aquell nen que va néixer sota una col, amb esclips i barretina. Fins i tot cantaria allò del «Patim, patam, patum, homes i dones del cap dret...!» I potser la història li semblaria màgica, meravellosa, sense ser conscient que ella sí que va arribar en aquest món d'una manera realment extraordinària. Quan les grans pluges van provocar la crescuda del riu Limpopo i només es van salvar els qui van poder pujar a les teulades, la seva mare, que estava de nou mesos, va tenir prou feina per enfilarse a un arbre. I l'hauria parit tota sola si no arriba a ser pel metge que es va despenjar d'un helicòpter i la va ajudar a parir la Rosita entre les branques abans d'emportar-se mare i filla a bord.

LA CAMISA

En algun dels moments del conflicte entre hutus i tutsis, un dels observadors aeris que sobrevolava el llac Victòria va fer constar que no menys de cinquanta mil cadàvers d'una i altra ètnia suraven a les aigües del llac Victòria. No gaire lluny d'aquest llac, uns anys després, en el curs d'un altre dels conflictes de mai no acabar entre un govern i els rebels d'un Front Revolucionari, aquests van passar a sang i foc un poblat que feia el ronsa a l'hora de pagar la contribució que els

imposaven en bestiar, homes i diners... El pare de l'Abu, però, va tenir sort. Si bé els enemics, quan el van atrapar dins de casa separant el gra de la palla se li van emportar la dona, a ell es van limitar a tallar-li els braços una mica més avall dels colzes. I encara en va tenir més, de sort, perquè tot i els seus xiscles i crits, el seu fill, que només tenia un any i a qui havien ben amagat, no es va despertar i els rebels se'n van anar sense saber que haurien pogut fer més mal. Ara l'Abu té set anys i l'afortunat del seu pare se'l mira entendent quan, com cada cop que s'ha de posar una camisa, el seu fill no es fa pregar i li corda amb traça els botons d'un en un.

FER-SE DONA

La nena té quatre anys i no li fa gens de vergonya treure's l'única peça de roba que porta posada, talment una camisa de dormir, i quedar nua davant la vella que acaba de matar un dels dos pollastres que la nena i el pare han traginat dins un sac durant els dos dies llargs de camí que han fet des que van sortir de casa. Així que han arribat a la barraca de la vella, la nena no s'ha fet gens estranya amb les altres criatures, totes femelles, que també hi han acudit d'altres poblats de la comarca acompanyades pels seus pares. Han jugat, han rigut i han escoltat un ceç que explicava històries de l'antigor, quan en aquell mateix indret hi vivien serpsents voladors i feixucs monstres que treien foc pels narius que feien tremolar de por.